

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 8 PRIETENII LUI

Bună prietene!

Chiar dacă războiul dintre Hristos și Satana a fost câștigat de Isus pe Crucea Calvarului cu siguranță că Satana nu va renunța la lupta odihnindu-se, el știe că datorită lui Isus este pierdut fiind înfrânt de acesta în ceruri, pe pământ când Isus era numai un copil și chiar dacă a încercat să se folosească de Irod să îl omoare planul său nu a reușit iar apoi la începutul lucrării Sale l-a învins în deșert. Dar întrebarea firească este: ce face astăzi Satana având în vedere că Isus l-a învins? Dacă nu mai poate lupta contra Lui atunci luptă contra ucenicilor Săi, a fiilor Săi, adică împotriva noastră profitând de slăbiciuni, traume ce ducem în natura noastră cu tendințe spre păcat și ne duce la ispită. Iar după ce cădem ce face? Face tot posibil să întristeze Fața divină prin căderea noastră. În această săptămână vom vedea câteva evenimente din viața ucenicilor ce s-a dovedit a fi parte din marea luptă.

Vom începe prin a analiza experiența lui Petru cu pescuirea minunată care s-a întâmplat la începutul lucrării Domnului pe pământ. Isus a găsit câțiva ucenici la mare pescuind. Din păcate o noapte întregă s-au trudit dar nu au prins nimic și iată că Isus îi îndeamnă să arunce mreaja din nou. Este evident că era atât de illogic să mai arunce mreaja din nou, dar din respect pentru Isus au probat din nou. Să ascultăm Luca 5,6-8:

⁶*După ce le-au aruncat, au prins o așa de mare mulțime de pești că începeau să li se rupă mrejele.*

⁷*Au făcut semn tovarășilor lor, care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Aceia au venit și au umplut amândouă corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile.*

⁸*Când a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus, și I-a zis: "Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos."*

Aș vrea să te întreb ceva: în ce formă se reflectă marea luptă în această experiență? Petru în prezența lui Isus a fost capabil să înțeleagă că el era un sărac păcătos. În altă ocazie când Isus a întrebat pe ucenici cine era El, același Petru nu a ezitat nici o secundă în a răspunde că *"Tu ești Hristosul viului Dumnezeu"*. Aceste două declarații a lui Petru sunt importante pentru că în marea luptă Satana va face tot ce poate pentru ca ființele umane să se înșele, să confunde lucrurile și astfel în loc de a se închina viului Isus să se închine nenorocitei ființe umane. Te întreb: ar fi cineva capabil să i se închine lui Petru, la acest pentru care a zis Domnului *"depărtează-te de la mine că sunt un sărac păcătos"* în loc de a se închina lui Isus? Amintește-ți că în ceruri Satană a deviat închinarea îngerilor de la Dumnezeu la el și din aceea zi el nu s-a odihnit motoul lui fiind *"închinați-vă mie și nu lui Isus, sau dacă nu vă închinați mie închinați-vă la orice altceva numai Lui nu!"* Te rog să observi că tema principală aici este închinarea. La cine ne închinăm? Spiritul profetic spune următoarele:

“Chiar dacă chiar ucenicii lui Isus au fost lenți în a înțelege și învața, în ciuda dragostei lor pentru El și a respectului pentru Caracterul Său din păcate credința lor în El a fost nesigură. Influența educației părinților spirituali și înțelegerea greșită a predicilor lui Isus arată cât de dificil era pentru ei de a se elibera de superstiții. Ce este mai important pentru tine? Tradițiile umane, sau Cuvântul lui Dumnezeu? Ești tu capabil să îl recunoști pe Isus Fiul Dumnezeului cel veșnic ca și singurul care merită închinarea ta? Sau de multe ori târât de valul tradițiilor te simți ispitit să te închini la alte persoane în loc de Dumnezeu?”

Vom merge acum la partea a doua a studiului unde vom vedea importanța faptului de a fi cu Isus. Numai așa vom fi în stare să descoperim și să alungăm înșelăciunile Dușmanului, stând în compania lui Isus. Când El a chemat la Sine pe ucenici iată ce spune spune Marcu 3,14:

¹⁴A rânduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine, și să-i trimită să propovăduiască

Te rog să observi care sunt cele două obiective a unui ucenic, primul este să fie cu Învățătorul lui iar al doilea este predicarea, adică primul însemna **a fi** iar al doilea **a face**, primul a fi un ucenic iar al doilea a fi un apostol, ucenic pentru a urma pe Isus, apostol pentru a merge în misiune în numele Sau. În primul rând ai nevoie să fii un urmaș al lui Isus pentru ca apoi să împlinești misiunea încredințată de El. A fi cu Isus implică reproducerea caracterului lui Isus în viața ta și astfel oamenii vor vedea gloria caracterului lui Isus în tine. În acest fel împlinirea misiunii nu se va rezuma numai în a respecta și prezenta un simplu element doctrinal ci în descoperirea caracterului lui Isus lumii. Iată ce scrie în cartea Cuvinte de viață a marelui Învățător pag 342:

“Ultimul mesaj de clemență care trebuie dat lumii este o descoperire a dragostei caracterului divin. Fiii lui Dumnezeu trebuie să descopere slava Sa, iar prin viața lor trebuie să arate ce a făcut Isus pentru ei.”

Ultimul mesaj adresat lumii este cu privire la descoperirea caracterului lui Dumnezeu, nu este vorba numai de teorie sau doctrină ci aici este vorba de viață. Ultimul mesaj pe care lumea îl va primi, va fi cu privire la modul în care Dumnezeu este reflectat de viața fiilor Săi. Ce păcat că adesea găsim persoane preocupate mai mult să învețe lucrurile teoretice, profeția sau doctrina, decât în a se preocupa în a reflecta caracterul lui Isus. A reflecta caracterul lui Isus este adevărata împlinire a misiunii încredințate de Isus. În cartea Credința și faptele de Ellen G. White pag. 62 găsim un alt paragraf interesant care spune în felul următor:

“Trebuie să ieșim să proclamăm bunătatea lui Dumnezeu și a descoperi adevăratul Său caracter înaintea oamenilor, trebuie să reflectăm slava Sa.”

Este evident că a reflecta caracterul lui Dumnezeu nu înseamnă a prezenta teorii, oamenii au nevoie de a vedea reflectarea caracterului lui Dumnezeu în viața ucenicilor Săi. Ei sunt sarea pământului. Sarea nu face nimic pentru a da gust alimentelor este sărată și dă gust prin ea însăși. Ucenicii sunt lumina lumii, lumina nu are nevoie de ceva special pentru a lumina, este așa cum e, e lumina. Prietene, nu există victorie în marea luptă dacă nu facem din părtășia cu Isus experiența principală a vieții noastre. În acest a fi cu Isus, caracterul acestuia începe să se reproducă în viața ucenicului.

Vom merge acum la partea a treia a studiului. În timp ce Isus își continua lucrarea Sa pe pământ, el a demonstrat de multe ori că Dușmanul este învins. Adam și Eva au încredințat stăpânirea acestei lumi lui Satana în așa manieră că Satana pentru acest fapt se consideră absolut și de neînving, chiar mai mult a îndrăznit să îi spună lui Isus că îi dă totul Lui în schimbul unei închinări de o secundă. Această stăpânire a pământului o vedem și în natură care necontrolată astăzi produce daune dezastruase. Dar în timpul lucrării Sale, Isus ne-a prezentat episoade care demonstrează că Isus este superior oricărei forțe maligne, a vindecat boala și bolnavii, a scos demoni, a făcut multe minuni și de asemenea a calmat natura înfuriată. Să citim Matei 8,23-27:

²³Isus S-a suit într-o corabie, și ucenicii Lui au mers după El.

²⁴Și deodată s-a stârnit pe mare o furtună atât de strașnică, încât corabia era acoperită de valuri. Și El dormea.

²⁵Ucenicii s-au apropiat de El, și L-au deșteptat, strigând: "Doamne, scapă-ne, că pierim!"

²⁶El le-a zis: "De ce vă este frică, puțin credincioșilor?" Apoi S-a sculat, a certat vânturile și marea, și s-a făcut o liniște mare.

²⁷Oamenii aceia se mirau, și ziceau: "Ce fel de om este acesta, de-L ascultă până și vânturile și marea?"

Interesantă această întrebare, ce fel de om este Isus! Săracii ucenici, ei trăiau cu El și nu înțelegeau că nu au în față numai un simplu om. Se înșelau amarnic punând acest timp de întrebare. Isus era Dumnezeu întrupat pentru a salva rasa umană păcătoasă. Acest incident în care Isus liniștește furtuna cât și altele fenomene, arăta Diavolului că în ciuda faptului că el se considera prințul lumii în realitate era un învins în fața Prințului cerului. În acea noapte Dușmanul a stârnit furtuna pe care apoi Isus a liniștit-o. Unde crezi că Satana s-a retras în acel moment? Oare ce gândea asimilând înfrângerea? Vezi, de aceea noi nu trebuie să ne simțim învinși de un Dușman al cărui sfârșit este deja decretat. Ioan 12,35 spune:

³⁵Isus le-a zis: "Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii care aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul: cine umblă în întuneric, nu știe unde merge.

Luca 10,18-19 găsim următoarea făgăduință a lui Isus:

¹⁸Isus le-a zis: "Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer."

¹⁹Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma.

Prietene, în acest moment este la dispoziția ta toată puterea lui Isus Hristos. Tocmai ai scăpat de un viciu și adesea îți este frică să nu cazi din nou? Poate că este vorba de țigară, băutură, droguri, jocuri de noroc, pornografia sau alte tipuri de viciu. Poate că a trecut 2 sau 3 săptămâni de când le-ai lăsat pe toate în urmă dar îți este frică să nu cazi din nou? Te invit să te agăți de făgăduința divină care spune în acest moment "Eu îți dau putere să calci peste șerpi și scorpii și a învinge și respinge toată puterea Dușmanului fără ca acesta să te poată atinge cu ceva".

Vom merge acum la partea a patra a studiului, iar aici vom vedea tragedia ucenicilor de a nu înțelege natura împărăției lui Dumnezeu. În marea luptă, dacă Satana nu ne poate determina să comitem păcate "oribile" pentru că sunt păcatele cărnii, atunci ne va conduce să cădem în păcate interioare pe care noi le considerăm ușoare. În Evanghelia nu găsim nici un caz de ucenic în afara lui Iuda care a fie vinovat de adulter, homosexualitate,ucidere, furt, nimic din toate acestea, dar în schimb

găsim că ei erau mândri, invidioși. Fără îndoială că pentru aceste lucruri nimeni nu se pedepsește mai ales că de obicei aceste păcate nu se văd. Să citim Marcu 9,33-37 unde vom descoperi o istorie interesantă:

³³*Apoi au venit la Capernaum. Când era în casă, Isus i-a întrebat: "Despre ce vorbeți unul cu altul pe drum?"*

³⁴*Dar ei tăceau, pentru că pe drum se certaseră între ei, ca să știe cine este cel mai mare.*

³⁵*Atunci Isus a șezut jos, a chemat pe cei doisprezece, și le-a zis: "Dacă vrea cineva să fie cel dintâi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toți și slujitorul tuturor!"*

³⁶*Și a luat un copilăș, și l-a așezat în mijlocul lor; apoi l-a luat în brațe, și le-a zis:*

³⁷*"Oricine primește pe unul din acești copilăși, în Numele Meu, Mă primește pe Mine; și oricine Mă primește pe Mine, nu Mă primește pe Mine, ci pe Cel ce M-a trimis pe Mine."*

Este evidentă starea de confuzie a ucenicilor cu privire la ce este mai important. Fiecare din ei doreau să fie primul. Dar gândind că el era primul, cel mai mare, mai bătrân, mai important, liderul, aceasta nu se îndeplinea cu umilința ce trebuie să îl caracterizeze pe creștin. De aceea în drumul spre Capernaum ei au lăsat pe Isus să meargă înainte, au făcut-o intenționat că simțeau că au nevoie să discute despre ceva care în fond ei îl considerau rău. Fără îndoială că Isus vine în ajutorul lor, mai ales că El cunoștea motivele ascunse a inimilor lor iar când au ajuns acasă i-a reunit pentru a discuta cu ei fără ascunzișuri, într-o formă clară. Așa că le-a pus o întrebare: Ce vorbeți între voi când veneți pe drum? Ei nu au răspuns nimic, pentru că pe drum s-au certat cu privire la cine din ei avea să fie cel dintâi. Se simțeau vinovați, așa că nu au scos nici un cuvânt. Isus încearcă să le arate că problema nu constă în faptul de a dori să fii primul ci în motivația de a fi primul. Ei, ucenicii ca mulți alții astăzi, gândeau că a fi cel dintâi însemna a ocupa un loc privilegiat, a da ordine, a te bucura de avantaje de care majoritatea nu se poate bucura, dar Isus încearcă să arate că nu este nimic greșit faptul de a dori să fii un lider atâta timp cât se are în vedere conceptul real și corect în ce privește conducerea. Așa că le-a explicat că dacă unul vrea să fie cel mai mare atunci va trebui să fie ultimul dintre ei și slujitorul tuturor. În această declarație a lui Isus găsim teologia conducerii. Isus nu a învățat că dorința de a fi lider este o dorință păcătoasă ci a arătat motivațiile corecte pe care trebuie să le aibă cel care dorește să fie lider. Și care sunt aceste motivații? Dragostea, dorința de a sluji! A lidera înseamnă a iubi și a sluji. În orice grup de oameni trebuie să existe un lider. Cum ar arăta un grup fără un lider? Fără îndoială Isus a fost cel mai mare lider din istorie pentru că nimeni nu a iubit și a slujit cu am făcut-o El. Viața Sa a fost un izvor de inspirație pentru milioane de ființe umane. Isus a rupt parametrii societății în care a trăit și a cucerit milioane de adepți. Din acest punct de vedere, a lidera nu este a te împinge, a te impune, a da din coate, ci a inspira, nu înseamnă a comanda și porunci ci maniera divină care să inspire oamenii să împlinească voia Sa. În marea luptă Satana va dori să ne învăluie în confuzie atât pe acest teren cât și altul. Este necesar să fim atenți și ancorați în Cuvântul lui Dumnezeu.

Vom termina acest studiu vorbind despre importanța Scripturii în viața creștinului. Să citim Luca 24,25-27:

²⁵*Atunci Isus le-a zis: "O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus proorocii!"*

²⁶*Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, și să intre în slava Sa?"*

²⁷*Și a început de la Moise, și de la toți proorocii, și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El*

Oare de ce Isus pune această întrebare? Acei doi ucenici mergeau spre Emaus triști și dezolați gândind că făgăduința noii împărății s-a spulberat. Niciodată nu și-au putut imagina că Isus nu a venit pentru a stabili o împărăție pământească ci una spirituală. Profeții au mărturisit acest lucru, dar ei, ucenicii orbiți de unanimitatea ce îi înconjura niciodată nu au înțeles acest lucru. De aceea Isus a vorbit cu ei așa spunând că sunt lenți în inima lor în ceea ce profeții au spus. Și ce a făcut Isus? I-a condus la Scripturi. Textul biblic spune că începând cu Moise și continuând cu toți profeții a început să le explice toate pasajele din Scriptură care vorbea despre El.

Prietene, Biblia este singura noastră garanție care ne ajută să nu fim înșelați de Satana în marea luptă. Într-o zi Isus a spus ceea ce este scris în Ioan 5,39:

³⁹Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.

Verbul cercetați înseamnă a studia cu dedicație, nu numai o simplă lectură ci una meditativă, reflexivă și răbdătoare care are nevoie de timp. Nu se poate face numai în 10 minute. Învățătorul ne-a învățat importanța studiului Cuvântului Său prin însăși exemplul Său. În mare luptă învingători vor fi numai aceia care vor urma exemplul Său. A fi cu Isus! Ce este a fi cu Isus? A te ruga, a studia Biblia și lucra pentru El. Când ești cu Isus ești un creștin puternic iar Satana nu te va putea învinge în marea luptă.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

*Traducere & tehnoredactare:
Gabriel Radu
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com*